

ה"ת 45878/05/20 - מדינת ישראל מדינת ישראל נגד ויסאם יחיא

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 45878-05-20 מדינת ישראל נ' חג יחיא

לפני כבוד השופט עמית מיכלס	
מבקשת	מדינת ישראל מדינת ישראל
-נגד-	
משיב	ויסאם יחיא

החלטה

לפני בקשה שנייה להארכת תוקף החזקת מוצג, לפי סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), התשכ"ט-1969, לתקופה נוספת של 180 יום.

1. בהחלטתי מיום 9.6.2020 (להלן: ההחלטה הראשונה), מצאתי להיעתר לבקשת המבקשת להחזיק במוצג, טלפון סלולארי מסוג איפון (להלן: המכשיר), שנתפס במסגרת חקירת תיק רצח שבוצע ביום 9.7.2019. בקצירת האומר אזכיר שחקירת המשטרה הובילה למעצרו של שמונה חשודים, בהם המשיב, ששוחרר בחלוף כמעט 40 ימי מעצר, לאחר שהחקירה נקלעה למבוי סתום.

2. הטעם המרכזי לבקשתה הראשונה של המבקשת להמשיך ולהחזיק במכשיר, היה סירובו של המשיב למסור לחוקרים את הסיסמא המאפשרת גישה לטלפון (כטענת המבקשת), או אי יכולתו של המשיב למסור את הסיסמא מן הטעם שנשתכחה מלבו (כטענת המשיב), זאת כאשר מנגד עמד הצורך החקירתי בפענוח פרשת רצח.

3. בהחלטתי הראשונה קבעתי, בין היתר, שהחלטה בדבר המשך התפיסה של מוצג "מחייבת איזון בין מגוון רחב של שיקולים, ובהם נחיצות הפריט להמשך החקירה ופוטנציאל הפקת הראיות ממנו, נושא החקירה, פרק הזמן בו מוחזק הפריט בידי היחידה החוקרת, טיב החשד הסביר העומד נגד בעל החפץ והקשר שלו לאירוע הנחקר, ומנגד - ייחודיות החפץ התפוס, חשיבותו לבעליו, ערכו הכספי, חלוף הזמן מיום תפיסתו וקיומה של 'חלופת תפיסה'".

בהתבסס על איזון עדין זה, מצאתי להיעתר לבקשה, לאחר שקבעתי שלעת ההיא זכות המשיב לקניין נסוגה מפני האינטרס הציבורי שבמיצוי חקירת הרצח, שהמשיב היה חשוד מרכזי בה.

4. בחלוף 180 הימים הוגשה מטעם המבקשת הבקשה הנוכחית, במסגרתה חזרה על הנימוקים שפורטו בבקשה הראשונה, ובהם סירובו של המשיב למסור את הסיסמא למכשיר הטלפון הנייד, והצורך להמשיך ולמצות את האפשרויות להעתיקו לצורך קידום חקירת הרצח.

5. מנגד, ציין ב"כ המשיב שהמכשיר מוחזק בידי המבקשת מזה כשנה, וטען שבחלוף פרק זמן זה השתנתה נקודת האיזון. עוד ציין שגם אם החוק מסמך את בית המשפט להאריך את המועד להחזקת התפוס ב-180 ימים נוספים, בית המשפט אינו חייב להיעתר לבקשה וכי עליו לבדוק האם המכשיר "יכול להועיל להמשך החקירה". בנקודה זו ציין שמאחר שהמבקשת ממילא לא תוכל להשתמש במכשיר בעתיד הקרוב או הרחוק, הרי שהמשך החזקת המכשיר לא יקדם את החקירה.

6. בתגובה שניתנה ביום 15.11.2020 במענה לשאלות בית המשפט, הבהירה המבקשת שנכון להיום אין כל צפי למועד בו ניתן יהיה לחדור למכשיר, על אף שהנושא נבדק מספר פעמים במהלך התקופה שחלפה. עוד נמסר שבפרק זמן זה לא חלה כל התקדמות בחקירה.

7. בהודעה משותפת מיום 22.11.2020 הסמיכו הצדדים את ביתה משפט ליתן החלטה בבקשה בהסתמך על טיעוניהם בכתב, ללא צורך בקיום דיון.

8. לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים, מצאתי להיעתר לבקשה בהחלטה, ולהורות על המשך החזקת התפוס לתקופה נוספת של 4 חודשים. בבסיס החלטתי עומדים הנימוקים שעמדו בבסיס ההחלטה הראשונה, ובהם טובת החקירה החשובה, חלקו של המשיב באירוע, על פי החשד, חשיבותו של המכשיר להפקת ראיות נוספות, ערכו הנמוך יחסית והיעדר יכולת של המשיב להשתמש בו בהיעדר סיסמא. מנגד, לא ניתן להתעלם הן מחלוף הזמן מיום תפיסת המכשיר, והן מהעובדה שהמבקשת לא הצביעה על אמצעים בהם נקטה כדי בניסיון לחדור אליו. במאמר מוסגר ראוי לציין אף את העובדה שבתקופה שחלפה לא קודמה החקירה גם במישורים אחרים.

8. אשר על כן, אני מורה על הארכת תוקף החזקת המכשיר לתקופה נוספת של 4 חודשים. ככל שלא תחול התפתחות משמעותית בחקירה או שלא יוצגו פעולות שננקטו לצורך חדירה למכשיר, או צפי ריאלי לחדירה אליו, יוחזר המכשיר לבעליו ללא צורך בפניה נוספת לבית המשפט.

9. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ח' כסלו תשפ"א, 24 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.

